

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 20C/158/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114211167
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2018:8114211167.8

Rozhodnutie

Okresný súd Prešov, sudca JUDr. Marek Bujňák, v právnej veci žalobkyne L. Q., N.. X.XX.XXXX, A. C. XXX, XXX XX C., proti žalovanému Š. A., N.. XX.X.XXXX, A. C. XXX, XXX XX C., právne zastúpenému Mgr. Otom Salokym, advokátom, so sídlom Hlavná 94, 080 01 Prešov, o ochranu osobnosti, takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznáva a žalobkyňa nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 16.4.2014 sa žalobkyňa domáhala, aby sa jej žalovaný ospravedlnil za neoprávnené zásahy do jej práva na ochranu osobnosti a zaplatil jej sumu 8.000,- eur z titulu náhrady nemajetkovej ujmy. V odôvodnení svojej žaloby uviedla, že rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 28.10.2013, sp. zn. 5T/23/2013 bol žalovaný uznaný za vinného, že v presne nezistený deň v letných mesiacoch v roku 2010 po polnoci v čase asi o 01:00 hod. v obci C., okres B. v spálni rodinného domu č. XXX pod vplyvom alkoholických nápojov, požadoval pohlavný styk od žalobkyne, ktorá bola v tejto rodine zamestnaná ako opatrovateľka jeho manželky, tým spôsobom, že po tom, ako je slovne naznačil, že sa chce s ňou milovať, v zapätí k nej pristúpil odzadu, na čo sa otočila tvárou k nemu, dávajúc mu slovne najavo, že „čo to má znamenať“, na čo nereagoval, chytil ju obidvoma rukami za plecia a sotil na manželskú posteľ na chrbát tak, že nohy od kolien dole jej viseli z postele, následne ju priľahol, vyhrnul jej nočnú košeľu, pod ktorou nemala nohavičky, stiahol spodnú časť svojho domáceho úboru, čím si úplne obnažil svoje prirodzenie, ktoré pocítila na svojom nahom tele v oblasti podbrušia, na čo dostala veľkú zlosť a celou silou do žalovaného sotila, spadol na zem na chrbát, čo využila, rýchlo sa postavila a z domu vybehla, a neskôr dňa 25.12.2011 v čase o 23:00 hod. opätovne v obci C., v rodinnom dome č. XXX pod vplyvom alkoholických nápojov, požadoval žalovaný od žalobkyne pohlavný styk, ktorú tesne predtým zavolať k sebe domov pod zámienkou, že jeho manželke je zle, ktorá k ním ihneď pribehla domov v nočnej košeli, cez ktorú mala prehodený dlhý župan s kapucňou, zistiť od žalovaného, že si to vymyslel, podišiel k nej a v predsieni, vedľa kuchyne chytil ju oboma rukami za plecia a sotil do nej, na čo spadla chrbtom a pohovku, ktorá sa nachádzala za ňou, pričom jednu nohu mala vystretú na pohovke a druhá je visela z pohovky dole, celým svojim telom ju priľahol, tvár mal blízko jej tváre, svojou pravou rukou jej začal vyhrňovať vyššie nočnú košeľu, pod ktorou nemala nohavičky, druhou rukou si zároveň vybral zo slipov pohlavný úd, ktorý pocítila na svojom obnaženom tele v podbruší a pokúšal sa vniknúť do jej vagíny, čo sa mu nepodarilo, keďže oboma rukami celou silou do neho buchla, na čo sa prevalil na bok, čo využila a z domu ušla, pričom žalobkyňa ani v jednom prípade bezprostredne nevyhľadala gynekologické ani iné odborné vyšetrenie z obavy následnej reakcie jej vlastného manžela a možnosti straty zamestnania, teda konaním, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu sa žalovaný dopustil v úmysle násilím donútiť žalobkyňu k súloži a nedošlo k jeho dokonaniu, čím spáchal zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu súd uložil trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov, s

podmienečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní troch rokov. Rozsudok nenadobudol právoplatnosť. Ďalej uviedla, že žalovaný prehlasuje v obci C. v súvislosti s vyššie uvedeným skutkom „že jemu sa nič nestane a žalobkyňa pôjde do basy“, smeje sa žalobkyni do tváre, šíri na jej adresu nepravdivé údaje, čím ohrozuje jej vážnosť u spoluobčanov a narušuje jej rodinné vzťahy a spôsobuje jej inú vážnu ujmu, najmä poškodzuje jej dobré meno. Žiadosťou zo dňa 30.8.2012 žiadala Okresné riaditeľstvo PZ, v zmysle § 46 ods. 1, 3 Trestného poriadku o náhradu nemajetkovej škody, ktorá jej bola spôsobená konaním žalovaného. Výzvou zo dňa 25.2.2014, vyzvala žalovaného na náhradu škody.

2. Podaním zo dňa 19.8.2015 zobrala žalobkyňa žalobu v časti 5.000,- eur späť a v tejto časti navrhla konanie zastaviť. Uznesením zo dňa 23.6.2016 súd žalobu v tejto časti zastavil.

3. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil. Vo svojom vyjadrení uviedol, že rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 28.10.2013, sp. zn. 5T/23/2013 bol na odvolanie prokuratúry a žalovaného zrušený. Žalovaný trvá na svojej nevine. Ďalej uviedol, že žalobkyňa bola na podnet žalovaného stíhaná pre prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí, alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, ktorým skutkom žalobkyňa spôsobila škodu 400,- eur žalovanému a jeho manželke. Trestné stíhanie bolo podmienečne zastavené, keďže žalobkyňa nahradila spôsobenú škodu. V trestnom konaní žalobkyňa podstatne menila svoje tvrdenia o skutku. Pokiaľ ide o druhý skutok tak žalobkyňa neoznačila žiaden dôkaz, neuviedla kedy presne, a ktoré konanie malo viesť k zásahu do jej práva na ochranu osobnosti. Žalovaný má za to, že žalobkyňa neuniesla dôkazne bremeno. Taktiež poukázal na neurčitosť a nevykonateľnosť prvého výroku.

4. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán, svedkyne a listinnými dôkazmi a to Žiadosťou o náhradu škody na č.l. 4, Rozsudkom Okresného súdu Prešov 2T/23/2013 na č.l.5-9, Odvolaním Okresnej prokuratúry na č.l. 10, Predžalobnou výzvou na č.l. 11, podacím lístkom na č.l. 12, Tlačivom pre dokladovanie pomerov účastníka konania na č.l. 18-27, Potvrdením o daňovom priznaní na č.l. 28, Žiadosťou a zmluvou o poskytnutí účelovej pôžičky na č.l. 29, Zmluvou o úvere na č.l. 30, Žiadosťou a zmluvou o poskytnutí pôžičky na č.l. 31, Preberacím protokolom na č.l. 32, Splátkovým kalendárom na č.l. 33, platobným dokladom SIPO na č.l. 34, Rozhodnutím Sociálne poisťovne na č.l. 52, Potvrdením o ukončení podnikania na č.l. 54, Oznámením o zaradení občana do evidencie uchádzača o zamestnanie na č.l. 55, Oznámením o vykonanom šetrení na č.l. 56, Vyjadrením žalovaného na č.l. 73, Rozhodnutím o zastavení konania na č.l. 74, Uznesením Krajského súdu v Prešove na č.l. 75, zo spisu 2T/23/2013 zápisnicou o výsluchu svedka V. S., zápisnicou o výsluchu výsluchom F. Q., rozsudkom Krajského súdu v Prešove 10To/11/2017 na č.l. 459-465, rozsudkom Okresného súdu Prešov 13C/217/2016, Oznámením o výplate dôchodku v hotovosti, Pokladničným dokladom 0011, Lekárskou správou všeobecnej nemocnice s poliklinikou Levoča, Stanovisko Všeobecnej zdravotnej poisťovne ku úhrade registrovaného lieku nezaradeného v zozname kategorizovaných liekov, lekárskeho posudkom zo dňa 6.2.2018, správou o psychologickom vyšetrení, Ošetrovateľskou prepúšťaciou správou, Výmenným listom - Poukazom, dekurzom, výpisom z LV č. XXXX, výpisom z LV č. XXX, výpisom z LV č. XXXX, výpisom z LV č. XXX, výpisom zo živnostenského registra, potvrdením o podaní daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2017, výpisom z LV č. XXX, výpisom z LV č. XXXX, výpisom z LV č. XX a zistil tento skutkový stav.

5. Žalobkyňa pri svojom výsluchu uviedla, že sa starala o manželku žalovaného. Keďže nastali určité udalosti, tak podala výpoveď. Raz v noci ju zavolala manželka žalovaného s tým, že je jej zle. Keď tam prišla, zistila, že ju zavolala kvôli tomu, že jej žalovaný dal cigarety, keďže táto bola na nich závislá. Keď tam prišla, manželka žalovaného ležala na posteli bokom. Spýtala sa jej čo sa stalo a táto sa na ňu usmiala. Žalovaný prišiel ku žalobkyni a chcel od nej „určitú vec“, pričom táto ho odsotila. Na ďalší deň prišla k manželke žalovaného, aby jej povedala, že už viac tam nepríde. Potom išla za pani Č., ktorá robí na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny s tým, že dá výpoveď. Manželka žalovaného však išla za pani Č., aby tam zostala. O rok sa stalo to, že žalovaný prišiel ku nim, že jeho manželke je zle, preto išla ku nim. Manželka bola v tom čase hore a žalovaný opäť chcel od nej „určité veci“. Preto sa rozhodla, že u nich skončí a dala výpoveď. Keďže nechcela poškodiť meno žalovaného, tak v obci tvrdila, že výpoveď dala z dôvodu toho, že musela celej rodine variť. On však začal šíriť po obci, že jeho manželka pod jej nátlakom jej dala polovičku domu. Ďalej šíril, že kradla. Takto mala vypovedať napr. V. S., v trestnom konaní. Povedala mu, aby prestal klamať, že to dá na políciu. Keďže neprestal, tak to išla nahlásiť na políciu, že ju krivo obviňuje a vtedy sa dozvedeli aj o znásilnení, resp. pokusu. Ďalej uviedla, že bola vyšetrovaná políciou z dôvodu toho, že vybrala kartou žalovaného 400 eur. Škodu však nahradila.

6. Žalovaný pri svojom výsluchu uviedol, že všetko čo uviedla žalobkyňa je klamstvo. Pokiaľ ide o prvú situáciu, tak žalobkyňa prišla k ním. Sama sa vyzliekla a ľahla si na posteľ. Keďže nemal erekciu, tak ju nechal na pokoji a ona išla domov. Pokiaľ ide o druhú situáciu, dňa 25.12.2011, tak v tento deň nikdy nebola u nich, čo potvrdili synovia aj manželka, teda nedošlo ani k znásilneniu ani k pokusu. A pokiaľ ide o október 2016, tak zobrala sanitka jeho manželku. Bol z toho nervózny, keďže ho žalobkyňa vláči po súdoch, tak začal triasť s bránou. Kričal na ňu, prečo podala na neho trestné oznámenie, keď k znásilneniu ani k pokusu nedošlo. Keďže bol nervózny, tak jej vynadal do kuriev a odišiel domov. Potom prišli policajti. Na ďalší deň prišli za ním, všetko oľutoval a zaplatil poriadkovú pokutu 10 eur. Ďalej poukázal rozpor toho čo sa stalo 25.12.2011, keďže žalobkyňa uviedla, že prišiel ku nej domov, avšak Krajský súd vo svojom rozhodnutí konštatoval, že ju zavolať telefonicky. Je taktiež zaujímavé, že dva krát prišla žalobkyňa ku ním bez nohavičiek. Ďalej uviedol, že žalobkyňa skončila ako opatrovateľka, keďže išiel na úrad práce a tam povedal, že opatrovateľku, ktorá kradne, nechce. K jej práci mal aj výhrady, keďže s jeho manželkou chodili po okolitých obciach a popíjali, pričom jeho manželka nemôže vôbec požívať alkoholické nápoje.

7. Svedkyňa F. Q., dcéra žalobkyne, pri svojom výsluchu uviedla, že jej mama sa pravidelne starala o pani A.. Bola jej k dispozícii 24 hodín. Následne to dospelo tak, že táto začala chodiť aj ku ním, kde trávila dosť času. Častejšie preto ku ním chodil aj žalovaný. Pani A. zneužívala žalobkyňu a to neustálymi telefonátmi. Keď prichádzala ku ním, vždy sa sťažovala ako na svojho manžela, tak aj na svoje deti, že je na ňu hrubý, že ju uráža a to tým, že je neschopná, že nie je matka. A vtedy pani A. chodila k jej matke, aby ju utešovala. Žalovaného bol rázny. Neraz zažila ako fyzicky zdrapil pani A. a rovnako aj slovné ju urážal. Žalobkyňa začala byť z toho nervózna. Pani A. prestala vychádzať z domu a teda žalobkyňa musela chodiť tam. Starostlivosť o pani A. sa preniesla na starostlivosť o celý dom a to tak, že napríklad im prala, upratovala. Žalovaný prevzal kormidlo týkajúce sa toho, čo bude žalobkyňa u nich robiť. Žalobkyňa vybiehala večer aj v ranných hodinách ku pani A.. Avšak pokiaľ ide o incident, tak vtedy nebola doma, takže nevie, čo sa vtedy stalo. Keď sa vrátila domov, tak iba počula rozhovor rodičov o tom, čo sa stalo. Po incidente bola žalobkyňa rozhorčená, nahnevaná. Po tom incidente jej matka povedala, že viac krát sa jej žalovaný vyhrážal aj posmieval. Vyhrážal sa jej tak, že skončila. Používal voči nej aj vulgarizmy. Pri incidente nebola prítomná. Ďalej uviedla, že žalovaný sa raz pokúšal dostať na ich pozemok, kopol do brány. Žalovaný sa vyhrážal aj zabitím. To počula okrem jej matky aj suseda. Bol tam vtedy prítomný aj jej otec. Podľa svedkyne bolo aj podané trestné oznámenie, avšak nevie ako to dopadlo. Potom žalobkyňa podľahla panike, pričom bol na to aj lekársky posudok. Podľa tohto posudku sa zdravotný stav žalobkyne zhoršil až po tomto incidente. Žalobkyňa začala brať lieky, nespáť, začala vyplakávať a jej volať. O incidente jej povedala žalobkyňa, že jej volali, aby išla k pani A., vybehla tam v noci a vraj pani A. bola na posteli, bola vyzlečená. Nakoniec uviedla, že žalobkyňa mala porážku, bolo to dva roky alebo rok dozadu. Má problémy s rečou, s chôdzou a spánkom. Chodí na vyšetrenia do R.. Chodí po vyšetreniach a to napr. na CT. V súčasnosti nie je zamestnaná a je na invalidnom dôchodku.

8. Zo zápisnice o výsluchu svedka V. S. zo spisu 2T/23/2013 vyplýva, že nebola svedkom skutkov, pre ktoré bol žalovaný trestne stíhaný. Žalobkyňa sa jej pýtala, že či počula, že mala v rodine A. niečo kradnúť, kde jej ona povedala, že počula, že sa niečo také rozpráva. Uviedla, že žalobkyňa jej rozprávala aj o tom, že musí u nich aj prať, variť a podobne. Žalobkyňa jej hovorila aj o tom, že žalovaný ju mal znásilniť, alebo pokúsiť znásilniť, ona však tomu nevenovala pozornosť, pretože neverila, aby bol žalovaný toho schopný.

9. Zo zápisnice o výsluchu svedka F. Q., manžela žalobkyne, zo spisu 2T/23/2013 vyplýva, že jeho manželka začala pracovať v rodine A., pričom 9.1.2012 tam dala výpoveď, pretože bola vyčerpaná. On skôr pobadal, že chodí domov veľmi nervózna, nedalo sa s ňou komunikovať a často sa preto aj pohádali, pričom predtým problémy v manželstve nemali. Žalobkyňa v rodine A. musela vykonávať aj práce, ktoré neboli v jej náplni práce, žalovaný ju buzeroval ako varí, upratuje a podobne. 25.12.2011 žalobkyňa bola celý deň v rodine A., kde im varila večeru, potom prišla domov, navečerala sa a znova odišla do rodiny A.. Večer pozerali v spálni televízor, niekto klopal na dvere, žalobkyňa išla otvoriť a povedala mu, že ide do rodiny A., pretože pani A. je zle, pričom na nočnú košeľu si obliekla župan. On sa nad tým nepozastavil, lebo často sa stávalo, že žalobkyňa k ním išla v noci. Nebola tam dlho, asi 20 minút, pričom prišla nervózna a odišla zo spálne. Svedok bol prekvapený z čoho bol žalovaný obvinený, pretože doposiaľ o tom nevedel a dozvedel sa to až pri výsluchu.

10. Rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.6.2017, č.k. 10To/11/2017 - 459 bol žalovaný (obžalovaný) spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Prešov pre skutok kvalifikovaný ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok pre ktorý bol žalovaný stíhaný.

11. Z rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 3.10.2017, sp. zn. 13C/217/2016 vyplýva, že manžel žalobkyne bol zaviazaný prispievať na výživu žalobkyne manželským výživným v sume 400,- eur. V konaní sa účastníci vzdali odvolania.

12. Z oznámenia o výplate dôchodku vyplýva, že žalobkyňa je vyplácaný dôchodok vo výške 264,60 eura.

13. Z lekárskeho posudku zo dňa 6.2.2018 vyplýva, že žalobkyňa bola od roku 2016 v liečbe na psychiatrickej ambulancii ako akútna reakcia na stres. Od roku 2015 je v liečbe na ambulancii chronickej bolesti.

14. Podľa výmenného listu bola žalobkyňa ošetrovaná dňa 27.10.2015, lebo sa necítila dobre, keďže jej žalovaný búchal. Bola jej podaná injekcia na ukladnutie.

15. Podľa potvrdenia o poberaní peňažného príspevku na opatrovanie za rok 2017 žalovaný poberá peňažná príspevok od júla 2017 vo výške 249,35 eura mesačne.

16. Podľa výpisu z LV č. XXXX a č. XXX sú žalovaný s manželkou bezpodieloví spoluvlastníci parcely č. XXX/XXX, záhrady o výmere XXX m², parcely č. XXX/XX zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m² a rodinného domu súp. č. XXX.

17. Podľa výpisu z LV č. XXXX a č. XXX je žalovaný podielový spoluvlastník roľnej pôdy v katastrálnom území C..

18. Podľa výpisu zo živnostenského registra žalovaný podniká v predmete podnikania murárstvo. Za rok 2017 mal príjmy zo živnosti vo výške XX.XXX,XX eura a výdavky X.XXX,XX eura.

19. Podľa výpisu z LV č. XXX sú žalovaný s manželkou bezpodieloví spoluvlastníci rodinného domu súp. č. XXX.

20. Na pojednávaní dňa 30.4.2018 žalobkyňa uviedla, že predala nehnuteľnosti za 27.000,- eur, 2.000,- eur dala agentúre, 2.800,- eur bolo vyplatených zvyšným spoluvlastníkom, zostalo 22.000,- eur, manžel dostal 12.000,- eur, 3 deťom, každému dala 2.500,- eur, zo zvyšku zaplatila pôžičku tesco, telefón, 75,- eur zaplatila poštovej banke, ďalej od jedného pána mala požičaných 500,- eur, taktiež mala v C. od jednej pani pôžičku okolo 320,- eur, zaplatila ubytovanie za 2 mesiace, spolu 300,- eur, za lieky som zaplatila 95,- eur. Je odkázaná na taxíky, nakoľko má problémy s chôdzou. Musí bývať na ubytovni lebo nemá na to, aby platila za byt.

21. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

22. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

23. Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka Fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadostučinenie.

24. Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

25. Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

26. K vzniku občianskoprávnej zodpovednosti spôsobenej zásahom do osobnosti fyzickej osoby musia byť splnené zákonné predpoklady, ktorými sú:

- existencia zásahu, ktorý je objektívne spôsobilý vyvolať nemajetkovú ujmu a ktorý spočíva v porušení alebo v ohrození osobnosti fyzickej osoby v jej fyzickej a morálnej integrite
- musí ísť o zásah neoprávnený a
- musí byť daná príčinná súvislosť medzi oboma uvedenými predpokladmi.

Všetky uvedené predpoklady musia byť splnené súčasne. V prípade, ak chýba čo i len jeden z predpokladov, zásah do osobnosti fyzickej osoby nemá za následok vznik občianskoprávnej zodpovednosti.

27. Z vykonaného dokazovania vychádzajúc z vyššie citovaných zákonných ustanovení dospel súd k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Žalobkyňa existencia zásahu do osobnosti odvodzovala od rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 28.10.2013, sp. zn. 5T/23/2013, ktorým bol žalovaný uznaný za vinného zo zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a od toho, že žalovaný o nej šíril nepravdivé údaje.

28. Pokiaľ ide o rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 28.10.2013, sp. zn. 5T/23/2013 tak tento rozsudok bol priebehu konania zrušený a vec bola vrátená súdu na ďalšie konanie. Dňa 5.12.2016 bol rozsudkom Okresného súdu Prešov žalovaný opätovne uznaný za vinného zo zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona. Rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.6.2017, č.k. 10To/11/2017 - 459 bol rozsudok Okresného súdu Prešov zrušený a žalovaný (obžalovaný) bol spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Prešov pre skutok kvalifikovaný ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, oslobodený, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok pre ktorý bol žalovaný stíhaný. Súd je síce viazaný iba výrokom rozsudku, z ktorého vyplýva, že bol spáchaný trestný čin, a nie je viazaný oslobodzujúcim rozsudkom (porovnaj R 58/1966), avšak nemôže ponechať bez povšimnutia oslobodzujúci rozsudok, ak sa v ňom konštatuje, že skutok, z ktorého sa vyvodzuje nárok na ochranu osobnosti, sa vôbec nestal, alebo že tento skutok nespáchal žalovaný a pod. V uvedenom prípade žalobkyňa na preukázanie svojho nároku citovala odcudzujúci rozsudok Okresného súdu Prešov, ktorý bol v konaní zrušený. Žalobkyňa navyše v konaní nepredložila žiaden dôkaz o tom, aby žalovaný spáchal skutok, ktorý bol uvedený v rozsudku Okresného súdu Prešov, a ktorý bol neskôr zrušený. Žalobkyňou navrhnutá svedkyňa mala všetky informácie iba sprostredkované a to od žalobkyne. Ani z navrhnutých zápisníc o výsluchu svedkov nevyplýva, aby žalovaný spáchal skutok, ktorý mu bol kladený za vinu.

29. Pokiaľ ide tvrdenia žalobkyne, že žalovaný o nej šíril nepravdivé údaje tak žalobkyňa v tejto časti neunesla dôkazné bremeno. Žalovaný to v celom rozsahu poprel, a preto dôkazná povinnosť označiť dôkazné prostriedky k preukázaniu tvrdených skutočností bola na žalobkyňu. V civilnom procese platí tzv. prejednacia zásada. Vo všeobecnosti podľa tejto zásady je záležitosťou procesných strán, aké predložia skutkové podklady, vrátane dôkazov. Tvrdiť skutočnosti rozhodujúce pre posúdenie veci a navrhovať dôkazy tieto skutočnosti podporujúce je tak výlučne vecou strán a každá zo strán nesie procesnú zodpovednosť za to, že svojimi tvrdeniami vnesie do procesu ten skutkový materiál, ktorý bude v súlade s jej procesnými záujmami. Súd je oprávnený založiť rozhodnutie na skutočnostiach predložených procesnými stranami, a to, čo strany nepredložia, nemôže brať za základ pre svoje rozhodovanie. Stranám teda hrozí pri nesplnení dôkaznej povinnosti a pri neunesení dôkazného bremena, nepriaznivé rozhodnutie vo veci samej. Dôkazné bremeno je teda inštitútom procesného práva, ktoré stíha toho účastníka, v ktorého záujme je aby určitá skutočnosť rozhodná podľa hmotného práva a stranou tvrdená bola v konaní skutočne preukázaná. Pravým zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu vydať rozhodnutie i v tých prípadoch, keď určitá skutočnosť pre spor rozhodná dokázaná nebola, teda keď si súd nemôže urobiť záver o tom, že určitá skutočnosť je alebo nie je pravdivá. Žalobkyňa k tvrdeniam o tom, že žalovaný mal o nej šíriť nepravdivé tvrdenia navrhla iba zápisnicu o výsluchu svedka V. S. zo spisu 2T/23/2013. Táto síce pri svojom výsluchu uviedla, že počula o tom, že po dedine sa poveráva, že mala v rodine A. kradnúť zlato a peniaze, ale zároveň vypovedala, že nevie kto konkrétne to mal rozprávať. Iné návrhy na preukázanie svojich tvrdení žalobkyňa nemala.

30. Je teda zrejme, že na základe vykonaných dôkazov nie je možné ustáliť, že žalovaný sa dopustil skutku, ktorý žalobkyňa citovala v podanej žalobe a že o žalobkyni žalovaný šíril nepravdivé údaje, a preto žalobe nebolo možné vyhovieť.

31. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci v spojení s § 256 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane v spojení s § 257 CSP, podľa ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Žalobkyňa zobrala žalobu späť v časti zaplattenia sumy 5.000,- eur bez udania dôvodu, a preto v tejto časti zavinila zastavenie konania a vo zvyšnej časti bola neúspešná. Žalovanému vzniklo právo na náhradu trov, avšak súd mu nárok na náhradu trov konania nepriznal. Za dôvody hodné osobitného zreteľa v prejednávanej veci súd považoval zdravotnú situáciu žalobkyni, ktorá je invalidná dôchodkyňa, mala porážku, má problémy s rečou, s chôdzou a spánkom. Od roku 2016 je v liečbe na psychiatrickej ambulancii ako akútna reakcia na stres. Od roku 2015 je v liečbe na ambulancii chronickej bolesti. Tento bol podľa všetkého spôsobený aj konaním žalovanému, keď bola ošetrovaná potom, čo jej žalovaný búchal na bránu (za čo mu bola uložená poriadková pokuta) a od vtedy sa podľa potvrdenia lekára cíti zle. Naopak povinnosť znášať si trovy konania sám, sa žalovaného existenčne nedotkne. Žalovaný pracuje v predmete podnikania murárstvo, pričom za rok 2017 (za 7 mesiacov) mal príjem zo živnosti 13.052,11 eura a výdavky vo výške 9.239,05 eura.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a každá zo strán dostala jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci

(zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).